

Jimmie Åkesson: Tal på nationaldagen 2005

Talare
Jimmie Åkesson
Partiledare

Datum
6 juni 2005

Plats
Växjö

Partikamrater! Idag är det den 6 juni, Sveriges nationaldag. För första gången är det en röd dag i almanackan och det ger oss möjlighet att fira på det sätt som en nationaldag ska firas. Jag har noterat att det – även inom vårt parti - finns lite olika åsikter om hur en nationaldag ska firas. Det finns de som har menat att nationaldagen inte är en dag för politiskt manifesterande, och därför har de också valt att stanna hemma idag - eller i alla fall att inte delta i vårt firande. Jag kan ge dem delvis rätt, samtidigt som jag tycker att de har fel. Deras resonemang är ofullständigt. Naturligtvis skulle jag tycka att det vore osmakligt om socialdemokrater och kommunistermarscherat med röda fanor den här dagen och jag kan tycka detsamma om att nazisterna försöker göra det här till sin dag genom att marschera i Stockholm. Men för oss, som är Sverigevänner, är nationaldagen i sig politisk. Det är en politisk handling att fira nationaldagen, därför att ett sådant firande förutsätter att man gör en värdering av sådant som nationen, den nationella identiteten, våra nationella symboler och så vidare. Vi manifesterar på nationaldagen för att vi bejakar vårt nationella medvetande och det är vi ensamma om i svensk politik. Jag kan inte se något fel i det - tvärtom skulle det förmodligen uppfattas som konstigt om vi inte hade genomfört den här manifestationen idag. Nu kan man förvisso fråga sig varför nationaldagen blivit helgdag. Knappast är det väl så att Göran Persson plötsligt fått sig en släng av nationell medvetenhet eller att man på något annat sätt börjat tycka att det är viktigt att vi uppmärksammar vårt rikets tillblivelse? Nej, det handlar förstås om raka motsatsen. Nationaldagen har blivit ännu ett av alla dessa integrationsprojekt. På flera håll i landet firas nu Mångkulturens dag. I min egen hemkommun, Sölvesborg, ägnar man nationaldagen åt att ge så kallade nya svenskar diplom för att de fått svenskt medborgarskap. Jag vet för övrigt att man gör på liknande sätt i många andra kommuner. Nationaldagen är alltså tänkt att bli det nya Sveriges dag, och jag kan väl tycka att mångkulturalisterna har rätt att fira en sådan dag om de tycker att det är viktigt. Men inte den 6 juni! Välj en annan dag! Vare sig valet av Gustav Vasa till kung eller 1809 års författning har något med mångkultur att göra. Tvärtom tror jag att kung Gustav själv vrider

sig i sin grav när han ser hur vi förvaltats det arv vi fick av honom och hans efterföljare. Att vi valt att lägga den här manifestationen just i Växjö har, som ni alla vet, en speciell orsak. Återigen har den svenska så kallade demokratin visat hur bräcklig den faktiskt är. Vår partikamrat, Richard Jomshof, har fått sparken från sitt arbete enbart på grund av att han är medlem i fel parti. På ledarplats i lördagens upplaga av Blekinge Läns Tidning gavs Richard ett gott råd: Byt åsikt eller yrke! Det är så att man häpnar. Är det verkligen rimligt att man ska behöva anpassa sina politiska åsikter efter vilket yrke man valt? Eller tvärtom, att man ska anpassa sitt yrkesval utifrån vilka åsikter man har? Nej, det är naturligtvis inte rimligt. Sverige är en demokrati. Här har vi åsiktsfrihet. I vårt land är det förbjudet att särbehandla människor på grund av politiska åsikter. Richard ska naturligtvis inte byta vare sig jobb eller åsikt. Han har precis samma rätt som alla andra att arbeta med det han är utbildad till och den som tycker annorlunda får antingen tänka om eller helt enkelt sluta kalla sig demokrat. Det är nämligen rena Sovjetfasonerna! Det finns många exempel på allvarliga brister i den svenska demokratin. Det som har hänt Richard är knappast någon isolerad händelse. Gorm Lind, som talade här tidigare, har råkat ut för precis samma sak. Vi vet alla hur vårt parti behandlas av media. Dessa eviga epitet, vinklingar, annonsförbud och så vidare. Det våld som drabbar oss ideligen är inget som makthavarna höjer på ögonbrynen för. Samma makthavare, som när de hamnar framför en TV-kamera inte drar sig för att använda svulstiga formuleringar om demokratiska värderingar. För dem är det bara tomma ord utan verkligt innehåll. För dem är demokratin bara ett verktyg för att behålla makten. Den som faller utanför deras ideologiska ramar har inga demokratiska rättigheter. Man betraktas istället som allmänt villebråd, en laglös som ska skrämmas till tystnad. Partikamrater, det är dags att vi på allvar tar upp kampen för vår demokrati. Vi får aldrig acceptera den här sortens vidriga övergrepp. Som det ser ut idag har vi små, eller rent av inga, möjligheter att göra något åt situationen. Men vi får inte ge upp. Vi växer, vi blir starkare och vi blir bättre. En dag - jag hoppas den blir vacker - kommer svenska folket att inse hur illa det egentligen står till med vårt gamla land. Då kommer man också att säga ifrån. Därför få vi inte ge upp. Vi ska fortsätta vårt ihärdiga arbete, och vi ska fortsätta att upplysa folket om de övergrepp som sker nästan dagligen. Till Richard Jomshof vill jag säga: Stå på dig! Vi är många som står bakom dig, som inte accepterar det du utsätts för. Till alla andra: Tänk på att det som nu har hänt Richard kan hända vem som helst av oss. Vi kan bara sätta stopp för det genom att arbeta ännu hårdare för det vi tror på. Så därför, kära partivänner, låt detta motivera oss till att bli ännu bättre, ännu större och ännu starkare, så att vi på valdagen nästa år visar makthavarna

var skåpet ska stå!

Taggar

2000-tal, 2005, Man, Nationaldagen, Politiska tal, Sverigedemokraterna

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/jimmie-akesson-tal-pa-nationaldagen-2005>